

Beskrivelse af kunstinvesteringens anatomi og sårbarhed over Corporate Social Responsibility (CSR) relaterede problemstillinger.

Investering i kunst er noget helt unikt og specielt, der adskiller sig markant fra andre kapitalinvesteringer. Investering i kunst, malerier, skulpturer, antikviteter og lignende kan have flere lag og betydninger, både kulturelt og økonomisk. Her er nogle overvejelser fra både et filosofisk og samfundsmæssigt perspektiv:

Kulturel kapital: Kunst anses ofte for at være en form for kulturel kapital, der bidrager til samfundets intellektuelle og æstetiske rigdom. En investering i kunst betragtes som en søgen efter æstetisk nydelse og forståelse. Kunstværker kan berige livet og tilføre skønhed og mening.

Identitet: - For investorer er valget af kunst også et udtryk for deres egen identitet og smag. Det kan være en måde at udtrykke sig selv på og signalere ens værdier og interesser. Og signalere at man er et dannet menneske. Ofte har store investorer ansat specielt uddannede kunsthistorikere, der kan sammensætte deres samlinger, så det giver den største kulturelle (og økonomiske) værdi.

Snak om penge er upassende: Man taler sjældent om det vigtigste er den kunstinvestering der giver det største økonomiske afkast. Det anses for upassende og brovtende. Men selvfølgelig er det ofte ønsket om den gode økonomiske investering, der ligger i baggrunden for investoren. Det er her, kunstrådgiveren kommer ind for at skjule profitmaksimeringen. Men det vigtigste i kunstinvestering den kulturelle kapital, status og indtræden i det kulturelle fællesskab af kunstkere og feinschmeckere, det giver at være kunstsamler. Det betyder at den enkelte kulturelle investor ofte accepterer et meget begrænset udbytte rent økonomisk. Den rigtige "økonomi" er den øgede status i samfundets top.

Sociale værdier: Kunst har også en social funktion. Den kan fungere som en måde at kommunikere og dele idéer på tværs af kulturer og generationer. Kunstværker kan skabe dialog og forståelse. Kunstsamlinger kan føre til store netværksmuligheder og betyde, at man bliver inviteret som det gode selskab og deltager i kulturelle begivenheder sammen med resten af eliten i samfundet.

Etisk moralsk sårbarhed: Disse faktorer gør også kunstinvestering meget sårbar, afhængig af hvordan man har fået fat i sin kunstsamling. Har man købt sine antikviteter af smuglere, der har røvet gravkamre eller fra taget dem fra jøderne under Anden Verdenskrig, mm., kan investeringen udvikle sig til en PR-mæssig katastrofe og mareridt, og man kan blive tvunget til at aflevere hele sin samling til det land eller de personer, hvor den er kommet fra.

Hongkong auktionsfirmaer: Det betyder også, at man kan blive meget sårbar og blive udsat for stor samfundsmæssig vrede, hvis man deltager eller har sin kunst fra et firma, der deltager i kunstcensur og undertrykker kunstens udfoldelser i et land som Hongkong, der f.eks. fængsler kunstnere pga deres kunstneriske udsagn og frembringelser. En sådan adfærd kan simpelthen ikke forenes med at være en del af den gode smag og af salonerne i verden.

Samfundsstøtter, det sociale ansvar:- Kunstinvestering kan fungere som støtte til kunstnere og kreative skabere. Det anses for at være en god gerning og samfunds sindelag, at man er med til at opretholde et miljø, hvor kunstnere kan trives og skabe. F.eks. teatre, udstillingssteder, museer, kunstuddannelser, bogudgivelser mm.

Fra et filosofisk perspektiv:- Investering i kunst kan også ses som en udfordring af traditionelle kapitalistiske værdier. Det antyder, at værdier som kreativitet, skønhed og intellektuel rigdom er lige så værdifulde som rent økonomisk gevinst. Besiddelse af værdifuld kunst signalerer social status og kulturel smag.

Udfordring af kapitalismen og Kritik af griskhed:- Ved at investere i kunst og kulturelle værdier kan en person signalere en afstandtagen fra ren profitmaksimering og udtrykke en interesse for mere nuancerede og værdibaserede investeringsmål.

Det er vigtigt at bemærke, at mange investorer i kunst ikke nødvendigvis er altruistiske eller idealistiske. Men det er afgørende, at det fremstilles sådan, for at have den rette kulturelle kapital effekt. Det er vigtigt at man fremstår som en person der vil bidrage til at bevare og værdsætte kulturarven. En person som har en æstetisk oplevelse og berigelse ved at købe og eje kunst og som et menneske der er afspejlet af kreativitet, udtryk og følelser.

Modsatte potentielle uværdige investeringsobjekter sat i forhold til kunst

- **Et modsat investeringsobjekt**, der giver meget ringe eller minus kulturel værdi, kan være investering i industrier eller virksomheder, der er kendt for at forårsage skade på miljøet, udnytte de fattiges arbejdskraft eller deltager i kontroversielle aktiviteter og understøtte totalitære lande uden demokrati, der begår overgreb på deres befolkning og menneskerettigheder.

Samlet set kan investering i værdifuld kunst repræsentere en mere menneskelig, kulturel og berigende tilgang, mens det modsatte investeringsobjekt kan opfattes som kun økonomisk motiveret uden hensyntagen til samfundsmæssige og miljømæssige konsekvenser.

Det risikerer at anses som grådigt, griskt og umoralsk i vestlig optik. Det er ikke tilfældigt, at kristendommen har hovmod, grådighed og fråseri som tre ud af de syv dødsynder.